

HÍRNÖK

A MEZŐBERÉNY I. KER. EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
INGYENES IDŐSZAKI LAPJA

2004. December
Karácsony ünnepe

Üdvözítő született ma nektek!

Olvastuk már úgy a karácsonyi történetet, hogy csak benne szereplő igékre figyeltünk? Ha így teszünk, észrevehetjük, az egész szakasz tele van mozgalmassággal. Még az éjszakai mező képei is dinamizmust árasztanak magukból: pásztorok tanyáztak és vigyáztak...

Mély lüktetést lehet a szavak alatt érezni. Szinte halljuk az összeírásra érkezők beszédét. Sokan hosszú utat tettek meg idáig és türelmetlenül várnak a pihenésre. Nagy zajt csapnak, hiszen nem csak magukra, hanem állataikra is gondot kell fordítaniuk. Mindenkinek szüksége van hajlékra, egy fekhelyre, itatóra és egy falat kenyérre. A fogadósok lázasan igyekeznek minél több idegent elszállásolni. Betlehem olyan, mint egy fölbolydult méhkas, mintha sejtette volna, különös történés színtere lesz az idő teljességében.

Ezekben a napokban is hatalmas tömegek vonulnak a bevásárlóközpontokba a fenyőárusokhoz. Óriási a kavalkád. Mindenkinek szüksége

van valamire: még hiányzik egy alapanyag a süteményhez, a keresztyermek ajándékát nagyobb papírba kell csomagolni, és a fenyőcsúcs is most tört el... Rohanás, tülekedés, zaj, nyugtalanság, kapkodás. Hogy lesz ebből ünnep? Lesz. Lehet.? Nem azért, mert mi képesek vagyunk megteremteni a hangulatot: attól még nem lesz karácsonyunk. Az elégedettség nem biztos, hogy díszbe öltözött szívet takar. Mégis lesz és lehet ünnepünk, ugyanúgy, ahogyan az első az egész világ öröme lett: az Úr Jézus Krisztusnál, Ővele.

A sokaságról, a történelmileg jegyzett nagy esemény részeseiről szinte semmit sem hallunk. Ők a császár parancsának engedelmeskedve indultak útnak, s jutottak el Betlehembe. Homály fedi, rádöbbenek-e valaha arra, akkor jártak Betlehemben, amikor megszületett az Üdvözítő. Az evangélium számára jelentéktelennek bizonyulnak. Számukra az a nap olyan volt, mint a többi. Talán külsőségében eltért a megszokottól, de tartalmában mégis olyan

volt, mint életük összes többi napja, amin elfáradva hajtották fejüket párnájukra. Ők csak egy júdeai városban jártak, csak az lebegett a szemük előtt, hogy egy fontos kötelességnek kell eleget tenniük. – Félő, hogy lesznek ebben az évben is olyanok, akik számára pontosan így fog eltelni a karácsony, és mit sem érzékelnek az ünnep tartalmából, előlük annak valódi célja eltakarva marad.

S az ige beszél szegény pásztorokról, akik városon kívül őrizték a nyáját, és egy csodálatos jelenet szem- és fültanúi lehettek. Bizonyára tudtak a császár parancsáról, de az ott lezajló népszámlás körülményein kívül maradtak. Beesteledve, nyájuk mellett a pattogó tűznél melegegdedve már nem anekdotáznak tovább. Valószínű, hogy önmagukra gondolnak, és távolban lévő szeretteikre. De ki tudja hiányoznak-e nekik, hiszen legutoljára olyan kurtán köszöntek el egymástól, s amikor otthon vannak, akkor sem sikerül minden úgy, ahogyan szeretnék. „A múltkor is türelmetlenül szóltam, mindig hozzám kell alkalmazkodniuk... Honnan is tudhatnák, hogy tényleg szeretem őket? Lehet, hogy jobb is, hogy most itt virrasztok...” Gondolataik mélységéből hirtelen kell visszatérniük. Az éjszaka csöndjét egy sosem hallott hang zavarja fel. A mennyei küldöttek láttán először összerezzennek, megfélemlenek és leperreg előttük bűnnel terhelt életük! Isten ma lesújt, és méltán... Aztán angyalok szólnak hozzájuk és hirdetik számukra azt, amiből még sosem hallottak igazit: örömhírt kaptak. Milyen édes szavak ezek: Üdvözítő, békeség, jóakarát... Mekkora csoda, hogy az ÚR kegyelmesen gondolt rájuk. Álmaikban és hitük rejtett zugában is alig merték sejteni, hogy a Hatalmas így tekint a porszem emberre. A Mindenható szeretetével, bocsánatával hajolt le, és elküldte a

Szabadítót, hogy mentes lehessen az életük a bűntől, s a gonosz minden ártó szándékától.

A történetek után nem tartanak kiértékelést vagy vitát arról, tényleg jól értelmezték-e azt, amit Isten üzent nekik. Nem gyökeredzik a földbe a lábuk! Egyik sem akar már pihenni, egyik sem beszélne le a másikat az előttük álló útról. Sőt! Semmit sem késlekedve sietnek, végén leborulnak Isten Fia előtt. Rátalálnak a jászolba fektetett Gyermekekre, és elszáll a félelmük, mert megtalálták az Üdvözítőt. Bűnös, békétlen életükbe eljött középük Isten szeretete. Szomorúságtól terhelt szerencsétlen életükbe jött el középük az ÚR, hogy örömük lehessen, itt a földön és egyszer majd örökké. Csak akkor nyugszanak meg, amikor térden állva magasztalják Istent, hatalmas jószágáért. Valójában csak akkor lesz békeségük, amikor saját szemükkel és saját maguk tapasztalják az Úr Jézus erejét.

Mekkora tömeg vonul majd Isten Fiához ezen a karácsonyon? Mert tény, hogy az Úr Jézus ma is ad jelt, ahogyan a pásztoroknak és bölcseknek sem kellett céltalanul bolyongva őt keresni, most is megtalálható lesz. Ott lesz gyülekezeti közösségekben, az evangéliumban, szentségben. Jön bűnbocsánattal, örök életet kínálva. Lelkével jön, hogy mindent megadjon, amire igazán szükségünk van. Krisztus szabadító erejével jön, hogy megszabaduljunk bűneinktől, félelmeinktől, hitetlenségünktől. Áldó szeretetével jön közénk, hogy megtanuljuk Tőle a szeretet titkát, helyrejöjjenek töredezett szeretet-kapcsolataink. Irgalmával jön, hogy begyógyulhassanak vélt és valós sebeink. Most is elérhető az Úr Jézus, az Életújító, velünk az Isten! De ki akarja őt látni, ki akar Ővele lenni?

Mindenki, aki őszintén magába tekint-, ahogyan azok a pásztorok- rájöhet, mi hiányzik az életéből. Mindannyian az igazi harmóniát, a boldogságot keressük, lelkünk

békességét. A titok, a megoldás nem a karácsonyi forgatagban található, s nem is egy bensőséges családi vacsorában, hanem az Úr Jézus személyében. Aki veszi a bátorságot, mozdul, elindul, és olvas a jelekből, az tapasztalhatja önmaga is, hogy valóban így van, s akkor magára lelhet ebben a szóban: Üdvözítő született ma **nektek**.

Lázárné Skorka Katalin

Jövel!

Olaszország egyik legnevesebb modern írója, Giovanni Papini (1881-1955), aki évtizedeken át volt istentagadó anarchista, az első virágháború után megnyitotta szívét Jézus Krisztus előtt. Ezután csaknem másfél évre visszavonult a világtól és megírta híres könyvét: „A Krisztus története” címen. Egyik műve utolsó fejezetét a következő imával fejezi be:

KRISZTUS! Kitaszítottunk Téged magunk közül, mert számunkra túlságosan tiszta voltál. Elfordultunk Tőled, mert Te szent voltál! Elítéltünk és megfeszítettünk Téged, mert jelenléted a mi bűneinket ítélte meg...

ÉS MOST! Most, amikor így szemétdombra kerültünk, most látjuk, érezzük, mint fojtogat a vágy utánad, csak Te-utánad.

KRISZTUS, nincs nekünk semmi bajunk, csak az, hogy TE hiányzol nekünk.

AKI ÉHES, azt hiszi, hogy kenyér után vágyódik. –Nem, Te hiányzol neki.

AKI SZOMJAS, azt hiszi, hogy italra szomjazik. –Te utánad szomjazik.

AKI BETEG, azt hiszi, hogy egészsége hiányzik. –Te hiányzol neki.

AKI A SZÉPET keresi a világban, nem is tudja, hogy Téged keres, az örök szépséget.

AKI IGAZSÁGRA vágyik, Utánad vágyik: örök Igazság után.

AKI BÉKÉT szomjazik, Utánad szomjazik, akiben egyedül nyugszik meg a nyugtalan szív.

ÉG és FÖLD, jólét és balsors, öröm és szenvedés, síró és mosolygó ember, mind Utánad kiált, édes Krisztusom.

NÉZD, milyen Betlehem a lelkünk!

Hogy vár, hogy vár Téged.

Jövel Uram Jézus!

AZ IGAZI SZERETET

Az 1 Korinthus 13. karácsonyi változata

Ha

a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel, és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszletrendező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhán segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket éneklek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalokkal és horgolt hópelyhekkal díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütetést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az időszüke ellenére is. A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozta meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

Boldog karácsonyt!
(Ismeretlen szerző)

„A hit olyan madár,
amely akkor is énekel,
ha az éj sötét ”

/Rabindranath Tagore)

Ünnepre várva – 2004

Sötét felhők tornyosulnak,
Erdők mezők már alusznak.
Levél nincs a fákön,
szürke sártenger terül szét a tájon.
Esik, csak esik, az eső hull csak egyre,
Földre, folyókra, hegyekre.
az ablakon megjelent az első jégvirág.
Korán jöttél,
nem vártunk még zordon télvilág.

A fenyők szép zöldruhába öltöztek,
ők is a közelgő ünnepre készülnek.
Álmodnak egy jó meleg szobáról,
mosolygó szemekről, ragyogó ágakról.
Csokimikulások, szaloncukrok
sorakoznak a boltok polcain -
elhalványul a mosoly az emberek arcain.
Gondterhelten végigfut bennük a lista;...
kinek mit vegyünk ajándékba vissza?

Szobám asztalán az esti szürkületben
egy gyertyaláng libeg-lobog,
halvány fényénél az első karácsonyra
gondolok. Nem volt szaloncukor, fenyőfa,
díszektől csillogó, csak egy szalmaillatú
jászolos istálló, s egy fénylő csillag felette.

Mária, József és a pásztorok
mégis mily boldogak lehettek:
a jászolban ott feküdt, velük volt az Isten Fia
- ez volt a világ igazi , legszebb karácsonya.
Ők tudták a gyermek különleges voltát,
de nem ismerték, nem látták előre a sorsát.
Bizalommal, reménnyel, hittel,
szívük telve volt,
szent és boldog este volt.

Ma is vannak alázatos és hívő emberek,
de Isten tudja csak, mellettük hányan
a nagyravágyó, önző Heródesek,
kik e magából kifordult világban
könyökölve, egymást tiporva,
csak hírnévre, főhelyekre vágnak,
tetszelegve ezzel ismerősök előtt,
s a családnak,
a drága, pénzen vett, csillogó ajándékokkal
akarnak tündökölni, leróni adósságukat,
vásárolni maguknak szeretetet,
a törődés, az alázat, a megbocsátás,
az önzetlenség helyett.

Hány családban az ajándékok sokasága,
csillogó fénye
nem mutat rá a karácsony lényegére:
hogy Isten úgy szerette a világot, amit
alkotott,
érte a legnagyobb áldozatot hozott.
A Fiát ajándékozta nekünk,
feláldozta őt, hogy örök életűek legyünk.

Nálad mit tükröz a karácsony ünnepe...
szíved mélyén milyen tűz ég, lobog...
volt-e...lesz-e bensőséges, igaz karácsonyod?
Még nincs késő, lehet még szép ünnepünk,
ha szívünkkel, lelkünkkel együtt
új ruhába öltözünk,
s annak , ki alkotott, átadjuk magunkat,
gyermeki nyitott szívvel,
bizalommal, új reményekkel,
kitartunk a hitben rendületlenül,
megtanulunk szeretni önzetlenül.

Kohutné Drenyovszki Magdolna
/2004. novembere/

Karácsony: Neked mit jelent?

A szikrázó fényben pompázó különleges dekorációk, butikok, bevásárló centrumok pazarlóan bőséges árukínálata mind – mind csalahatatlan jelei annak, hogy a karácsony itt van az ajtónk előtt. A karácsonyi „reklám-kampány” sokszor már októberben elkezdődik, televízió, rádió, magazinok, szórólapok hívják fel az ember figyelmét a különböző árucikkekre. A csendesség ezen ünnepét beharangozó láрма egyre hangosabb, a kínálat egyre bővebb. De milyen ajándékok is sorakoznak az üzletek polcain? Minden lehetséges és lehetetlen: a legjobb profitot hozó mikulásoktól, torz figurákon és okkult társasjátékokon- könyveken át a „Barbie és Harry Potter karácsonyáig” mindent kínálnak, ami belefér. Ezzel

együtt a karácsony tulajdonképpen értelme és lényege, Istennek Jézus Krisztusban való emberré léte egyre inkább a háttérbe szorul. Mert miért is ünnepeljük a karácsonyt? Csupán azért, hogy évente egyszer körülüljünk egy feldíszített fenyőfát és gyönyörködjünk a látszatháttérrel tündöklő gyertyákban? Vagy, hogy ajándékot vehessünk és adhassunk át? Egy közvélemény-kutatás eredménye lehangoló eredményt mutat: a kérdésre, hogy „Mit ért Ön a karácsony alatt?” a megkérdezettek többsége ajándékozást, családi összejövetelt, üdülést, ünnepi hangulatot jelölt meg. Mindössze 30% tudta, hogy mire is emlékezünk tulajdonképpen karácsonykor: Krisztus születésére. Mintegy kétezer évvel ezelőtt Isten maga volt az, Aki angyala által bejelentette a karácsonyt a betlehemi legelőkön. (Luk.2:9-12,).

Az Úr világosságának e megjelenése csodálatos esemény volt. Mindenekelőtt e konkrét útbaigazítás : ”A jel pedig ez lesz

számotokra...” – elvezette a pásztorokat Jézushoz. Ők megértették az angyal szavait, és az istállóhoz igyekeztek. Legnagyobb kívánságuk az volt, hogy láthassák a Messiás Jézust. Meg is találták, ahogy azt az angyal megmondta nekik. Valóban karácsonyt ünnepelni azt jelenti, hogy keresni Jézust, rátalálni és találkozni Ővele.

De fontos tisztázni azt, hogy Jézus ma már nem egy gyermek („göndör hajú kisgyerek”). Nem csak a történelmi Jézussal van dolgunk, hanem Ő az értünk megfeszített és feltámadott Úr, Aki az Atya Isten jobbán ül, és Aki nagy hatalommal és dicsőségben fog visszajönni.

Krisztus születésének pontos dátuma nem maradt ránk. De egy keresztény ember számára nem az a döntő, hogy pontosan mikor született Jézus, hanem, hogy megszületett, és eljött a világra, hogy minket, elveszett embereket

megváltson. A hívő keresztények ezért a karácsonyt nem valamiféle hagyományból ünneplik, főként nem a kereskedelem támogatásának céljából. (Habár az őszinte, szívből jövő ajándék nagy érték.). Aki igaz keresztény, az a karácsonyt azért ünnepli, hogy megemlékezzék Krisztusnak a mi megmentésünkre való eljöveteléről és hálát adjon Őneki ezért. (E hálaadásnak természetesen nem csak karácsonykor kell megtörténnie, hanem minden nap .A keresztények számára tehát – átvitt értelemben- minden nap „karácsony”). Azonban a hagyományos karácsonyünnep, nagy népszerűségét tekintve bizonyos missziói lehetőséget is kínál: napjaink embere szomjas az igazság után –és főleg karácsony táján – megértésre, szeretetre vágyik. Használjuk hát ki a lehetőséget, ami éppen karácsonykor adódik, hogy az emberek az ünnep valódi jelentéséről halljanak. Hogy ne a fogyasztás mámorába vesszen bele ez az ünnep hanem, hogy a

közömbösök, az ateisták, az újavallásosak, a keresők-kutatók megtalálják Jézust – vagy jobban mondva: hagyják, hogy Jézus rájuk találjon. Mert a karácsony a 2004. évben is, minden minket körülvevő kellemetlenség és kihívás ellenére, örömnep lehet mindazok számára, akik Jézus vére által megélhették a bűnbocsánat erejét. Készítsük fel hát magunkat a Jézussal való találkozásra! Áldott karácsonyt Mindannyiunknak!

Szívos László

BÚÉK= **Bízd Újra Életed Krisztusra!** Pár szó az Útmutóról

A 2005-ös évet is szeretnénk Isten kezéből venni, és az Ő áldásával élni. Minden napon szükségünk lesz Urunk szavára, legyen az tanács vagy bátorítás, akár figyelmeztetés olykor intés. Az ige egyháza vagyunk, reformációi örökségünk a Szentírás alapuló hit. A próféták is jól tudták, az ÚR beszélő Isten, aki kinyilatkoztatja magát, törvényt ad népének, és vigasztalást nyújt a bűnbánónak. „ A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészítetett. (2 Tim 3, 16-17) Pál Timóteusnak írta ezt, s mi magunk is tapasztaljuk Isten igéjének áldott hatását. De hogyan olvassuk a Bibliát, milyen rendszerességgel és mennyit naponta? Hol kezdjem?

275 éve, 1728. május 3-án készítették el az első Útmutatót Herrnhutban, s akkor a település 32 otthonába juttatták el. Ebből a kezdeményezésből kiindulva 1731-ben jelent meg az az Útmutató könyvecske első kiadása. Zinzendorff gróf indíttatása nyomán nyomtatják azóta is évről-évre. 50 nyelvre

fordítják le, (afrikaans-tól zuluig) s évente több mint 1 millió példányszámban jelenik meg. De vakok és hallássérültek számára is elkészítik. Sőt, decembertől már sms-ben és mms-ben is megkaphatjuk, német nyelven. Gyülekezetünkben is sokan vásárolják, hiszen segítségével a rendszeres, adott rend szerinti bibliaolvasást sajátíthatjuk el. Láttam és hallottam, hogy többen csodálkoztak, amikor három éve színes borítólapot kapott az évtizedekig fehér borítójú könyv. Sőt más szerkezete is idegenül hatott. Pedig a mostani, olvasmányokkal kibővített formátum már szinte teljesen olyan, mint az eredeti, a német nyelven kiadott, Herrnhuti Testvérközösség által összeállított útmutató.

(Ez a bárány a Herrnhuti Testvérközösség jelképe)

A 2005-ös útmutatót 2003 áprilisában állították össze, - mint mindig, most is a szász városkában, Herrnhutban, az Útmutató hazájában. Ezen a reggelen a szokásosnál többen ülték körbe a váruvar tanácskozó termének ovális asztalát. A lelkész a rövid áhítatot követően az imádságban arra kérte Istent vezesse Szentlelkével és áldja meg az útmutató összeállítását.

Ezt követően általában csak négyen maradnak a szobában. Előveszik a szükséges kellékeiket: egy ezüsttálat, két dobozt, melyekben az igék kis kártyákon felírva található, s egy fadóbozkat, melynek 1100 számozott kártyácskáját azt ezüsttedénybe helyezik Szükségük van egy naptárra, papírra és tollakra is. Ketten feljegyzést készítenek, egy valaki az igékkel teli dobozokat tartja maga előtt, az utolsó pedig az asztal végénél áll, az ezüsttál mellett. Január 1-je, hangzik- erre az ezüsttálnál álló kivesz egy

kis papírt a tálból, felolvassa a rajta lévő számot. Az igés doboznál ülő, kikeresi a hozzá tartozó ószövetségi igét és felolvassa. A január 1-jére szóló napi ige már meg is van. Két és fél évvel a megjelenés előtt az egész évre szóló igéket kihúzzák. Az Útmutatót összeállítók feladata a következő hónapokban az, hogy megfelelő igéket és olvasmányokat keressenek minden adott igéhez. Az un. esti igeszakaszok általában sorozatok, s ha az Útmutató segítségével olvassuk a Szentírást, úgy olvashatjuk végig, hogy elmélkedésre is jut elegendő idő.

Kívánom, hogy az új esztendőben is legyen vágyódásunk Isten igéjére, s tapasztalhassuk, hogy éltető, mint a víz, és nélkülözhetetlen, mint a napi kenyér. Segítsen bennünket rendszerességre és fegyelmezett igeolvasásra az Útmutató használata. (LSK)

Kedveseim!

Minden évben sok-sok kedves hozsám-tartozó Szeretemtől kapok üdvözlőt, köszöntést, ünnepi jókívánságot papíron és telefonon. Igyekszem válaszolni én is, de el-el marad egyik-másikra a válaszom. Ebben az évben szeretném pótolni a mulasztásaimat, szeretnék sok-sok levelet szétküldeni. Különös okom van a nagy hírverésre.

Tudom, sokan tudjátok, hogy október 30 -án baleset ért, de csodálatosan megtapasztalhattam a Gondviselő Isten megmentő szeretetét. Odacsapott ugyan az aszfaltra, a rémisztően nagy jármű alá, de a kezével megvédett. Nagy károsodás nélkül kimászhattam az időközben megálló kamion alól. A bal térdem jelentősen zúzódott, jó néhány kék-lila folt, a homlokomon egy kisebb vérző seb, a szemeim alatt hatalmas „monokli” jelezte a csapódás méretét. A

térdemet meg kellett műteni, de 20 kórházi nap után tudok járni. A kék foltok elmúltak, a műtét helye behegedt, még dagadt ugyan a lábam, de az orvos szerint is láb lesz újra. Lehet, hogy így a hetedik évtized után már nem fogok úgy ugrálni, mint előtte. Így tanított meg a Teremtő a csendesebb, megfontoltabb hétköznapok megélésére.

A történetek után úgy érzem, még van feladatom ebben a világban, azért kaptam még időt. Adjon erőt és engedelmes szívet, hogy a kapott időt akarata szerint dicsőségére tudjam kihasználni.

Mindezt azért írom meg Mindenkinék, aki szeretetében és imádságában hordozott a megpróbáltatás nehéz heteiben, hogy most segítsetek hálát adni Urunknak a megőrző, segítő Gondviseléséért és könyörögjünk együtt, hogy kegyelmét árássa ránk ezután is Életem nehéz és bonyolult eseményei között mindig fontos volt számomra Jeremiás próféta bizonyágtétele a Siralmi könyvéből:

” Szeret az Úr, azért nincs még végünk,
mert nem fogyott el irgalma
minden reggel megújul.
Nagy a Te hűséged!
Az Úr az én osztályrészem
- mondom magamban-,
ezért benne bízom.” / 3,22./

A közeledő Karácsony is ezt a Szerető Istent hirdeti nekünk, Aki úgy szeret, hogy Fiát adja értünk!

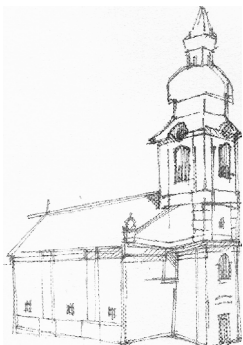
Ebben az örömben gazdag ünneplést és ezzel az örömmel és bizonyossággal megáldott Új Évet kívánok sok szeretettel kedves Mindnyájatoknak:

Köhler Júlia

Mezőberény, 2004 ádventjében

Impressum:

Szerkesztő: Lázárné Skorka Katalin lelkész
Készül Mezőberényben, Hegyi Márton
nyomdájában, 600 példányban

Ünnepi alkalmaink

Dec. 23- án 15 órakor – „Gyermekek karácsonya”

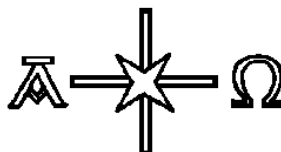
Dec. 24 - én 17 órakor- Szentesti istentisztelet

**Dec. 24 -én 23. 00 - Éjféli betlehemes –
a fiatalok zenés előadása**

Dec. 25-én 10 órakor- Karácsonyi istentisztelet (úrvacsora)

Dec. 26 -án 10 órakor – Karácsonyi istentisztelet

Dec. 31 - én 17 órakor- Óév esti istentisztelet

Jan. 1 - jén 10 órakor - Újévi istentisztelet (úrvacsora)

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit!